

indkaldt, afvises sagen, medmindre retten finder, at sagen enten kan afgøres på det foreliggende grundlag, eller at den bør udsættes.

§ 462. Såfremt retten finder det sandsynliggjort, at der foreligger en umyndiggørelsesgrund, og at der kan være forbundet væsentlig ulempe med at udsætte afgørelsen, indtil sagen er afsluttet, kan den afsige en foreløbig kendelse om umyndiggørelse. Samtidig med kendelsens afsigelse beskikker retten en foreløbig værge for den pågældende.

§ 463. Retten kan bestemme, at retsmøderne skal foregå for lukkede døre.

Stk. 2. Retten kan forbyde offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde.

§ 464. Rettens afgørelse træffes ved dom.

Stk. 2. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jfr. kap. 31. Retten kan bestemme, at også andre udgifter skal afholdes på denne måde.

Stk. 3. Retten bør kun, når der er særlig anledning til det, pålægge en part helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

§ 465. Anke sker ved meddelelse til byretten. Meddelelsen kan ske mundtligt til retsbogen. Retten sender meddelelsen og sagens akter til landsretten.

Stk. 2. Under anke behandles sagen i landsretten efter samme regler, som er fastsat i dette kapitel for byretsbehandlingen.

Stk. 3. Anke har kun opsættende virkning, når det bestemmes af den ret, hvis afgørelse ankes, eller af den ret, til hvilken anke sker.

§ 466. Umyndiggørelse og anordning af lavværgemål skal efter anmodning ophæves, når der ikke længere er grund til at opretholde foranstaltningen.

Stk. 2. Anmodning om ophævelse kan fremsættes af de samme, som kan fremsætte anmodning om umyndiggørelse eller anordning af lavværgemål. Anmodningen indgives til byretten på det sted, hvor den, der er umyndiggjort eller sat under lavværgemål, har hjemting. Har den pågældende ikke hjemting her i riget, indgives anmodningen

til den ret, der i 1. instans har truffet afgørelsen om umyndiggørelse eller anordning af lavværgemål, eller, hvis afgørelsen ikke er truffet her i riget, til den ret, som justitsministeren bestemmer.

Stk. 3. Reglerne i § 458, stk. 2, og §§ 459–465 finder tilsvarende anvendelse.«

59. *§ 475, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Landsrettens dom kan ikke ankes til højesteret. Bestemmelserne i § 371, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.«

60. I *§ 475 i, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »§ 436, jfr. § 397,« til: »§ 372, stk. 2,«.

61. *§ 475 i, stk. 3 og 4,* affattes således:

»*Stk. 3.* Landsrettens dom kan ikke ankes til højesteret. Bestemmelserne i § 371, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder dog tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Om kære gælder reglerne i kapitel 37. Der kan dog ikke i medfør af § 394, stk. 2, meddeles tilladelse til at kære de i § 475 b, stk. 4, nævnte kendelser efter kærefristens udløb.«

62. *§ 506; stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Justitsministeren kan dog undtagelsesvis tillade anke eller kære indtil ét år efter de i stk. 2 nævnte tidspunkter.«

63. I *§ 535, stk. 1, 1. og 3. pkt.,* ændres »§§ 493–497« til: »§§ 529–533«.

64. §§ 589 og 590 affattes således:

»**§ 589.** Anke til højesteret kan ikke ske. Justitsministeren kan dog tillade anke, såfremt sagen er af principiel karakter, eller særlige grunde i øvrigt taler derfor. Ansøgning herom må indgives inden 8 uger, i auktionssager dog inden 4 uger, efter dommens afsigelse. I andre sager end auktionssager kan justitsministeren dog undtagelsesvis meddele tilladelse, hvis ansøgning indgives senere, men inden ét år efter afsigelsen.

Stk. 2. Om anken til højesteret gælder i øvrigt de almindelige regler i kapitel 36.

§ 590. Landsrettens afgørelse i en kæresag kan ikke kæres. Justitsministeren kan dog